

אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

מצעד התחפושות / יאיר ג'

או שוב בסוף אתחפש לעצמי.

רעפארט

נחשבים שניים, צדין כחול ים.

ד'יבור קטן

בזה היה חזק! כולם שלם צחקו. הן הפנים שלו ראינו שמשהו
בהבנה נסחר. משהו בהבנה הגבוהה, והמלאה הפנה את
הממשלה של חלום פשוט. מה שמינה יכולה לתת...
לא נדע שמינה נעים נקבע סוף סוף. נשארנו לאדם

שלאומי יושב אבד ואכל. הג"ש ב' אבדו. "מה נשמע?" לא אג'.
"בבאר ה'", האל חנה, "מה שלאמר?" "בבאר ה'", קצת אבדו."

הוא טעם אי צו פלעגן און אונזערע "גאנצע רב" צו
 "העברע", אומאיינזאמלע, ביינאך צו אונזערע
 האלדן, נאך אונזערע שרייבן אונזערע

לכ"ז אלול, למדינת.

קורא קבוע ל סולת פאפוז

כשהאור מילא את הכל

איך לגשר על הפער האינסופי
שבין האינסוף לסוף?

בפרשה מופיע תיאור חוזר של מעמד הר סיני. אם בפרשת יתרו מתואר מחזה עוצמתי עם קולות אדירים, ברכים וענן כבד, מה שגורם לעם אימה, בסוף פרשת משפטים יש תיאור מעולם אחר: אירוע נשגב, נורא הוד, מרומם.

מדהים שזה אותו אירוע. מה היינו עושים אם לא היו באמצע כל המשפטים, שיוצרים הפרדה בין שני הקטבים הללו, שלא יהיו צמודים?

הפער שבין שני התיאורים, שכשקולטים אותו לעומקו הוא לא פחות מבלתי נתפס, הוא המתאים ביותר לתאר את כניסתה של התורה למרחב העולמי.

התורה עושה את הבלתי אפשרי, היא חובקת בתוכה את הפלא הבלתי ניתן לפתרון: אינסוף פוגש סוף - שנשאר סופי. האידיאלים האלווקיים מתמוזגים במעשים פיזיים.

בתפיסות אחרות יש נתק בין עולם הערכים והאידיאלים לבין עולמנו הפיזי. זה מתחיל בפילוסופיית יוון, ממשיך בנצרות - שנעצה את טלפיה במצוות התורה, תלשה אותן מהעולם המעשי ותלתה אותן בתקרת האלגוריות, ומעצב את תודעת התפיסה החילונית, שמנסה להוציא את אלוקים מתמונת הנוף העולמי.

רק התורה מנסה, ומצליחה, ליצור את החיבור המופלא והמרומם הזה, שרק הוא יכול להעניק את טעם החיים למה שבלעדיו הוא לא יותר מאשר ים שחור תוסס. עולם ללא אלוקים הוא עולם מת. חיים ללא חיבור לנצח, ללא קעבר, ללא משמעות, גם מאה ועשרים בלוני חמצן בני שנה לא יוכלו להחיות.

רק תורת אמת נצחית שניתנה ממקור החיים, יכולה לחדור ולמלא את כל החיים באור. והיא עושה את זה בתכנית עבודה שמקיפה את כל הפרטים. היא לא מסתפקת בשרטוטים כלליים. היא רוצה להחיות ולהנציח הכל! והמשפטים המעשיים, המצוות המעשיות, הם מה שעושה את ההבדל בין שני תיאורי מתן תורה, בין חשש קיומי לבין תענוג עילאי.

אם עומדים אל מול פרוז'קטור ומנסים למצמץ לעברו, מסתנוורים. לעומת זאת, אם מביטים להיכן שהוא מפנה את אלומתו, ניתן ליהנות ממגמה ברורה וחדה, להיכן לצעוד.

לא לחינם אנושות שלמה מתחמקת מלהכניס באמת את אלוקים לעולמה. כשהיא ניצבת מולו, היא מתמלאת פחד להימחק. היא לא מוכנה למלא את חייה בקיום מלא של דרכו במעשים קטנים-גדולים.

אבל יש עם אחד שכל כולו בנוי לקיים את הרעיונות האינסופיים, כפי התרגום המעשי שעשתה להם התורה, ודרכם לחוות מפגש חי מלא עונג עליון. והעם הזה קרוא להפיץ את הבשורה לכל העולם כולו. שהאור יחיה את הכל.

32 איו אקראך

איזה באסה. פלאפון חדש, קניתי אותו לפני שלושה שבועות, וכבר עושה בעיות! זה אמור להיות פלאפון טוב...

באסה. מאחל לך שלפחות יתקנו לך כמו שצריך. כשהפלאפון שלי עשה בעיות ווהוא היה דווקא מהפלאפונים הישנים, החזיק לי הרבה זמן. לקחתי אותו לתיקון אצל חאפר אחד, ואחרי שבועיים מהתיקון הוא מת... לא יודע אם בגלל התיקון, אבל אם כן, תיקון בזול עולה ביוקר.

חבל, היית אומר לי. יש אחלה מעבדה שאני נותן לה לתקן לי את הפלאפון. אם אמינים ומקצועיים.

המקצועיות היא חלק מהאמינות. אולי זאת הכוונה של "רופא נאמן" - רופא אמין, שהרפואה שלו רפואה, עוקרת את המחלה מהשורש, ולא עושה רק ניתוחים פלסטיים להסרת סימפטומים.

המעבדה הזו, קרה לך פעם שחזרת אליהם שוב לתיקון נוסף? לא על אותה תקלה. בעצם קרה לי שהשתמשתי בפלאפון לא כמו שצריך, וזה גרם שוב למכה שהמכשיר קיבל, אבל זו לא היתה הבעיה שלהם.

ואיך הם הגיבו כשהבאת להם את זה? סבבה לגמרי. למרות שזה היה שבועיים אחרי שהייתי שם, והרגשתי באמת לא נעים לחזור אליהם על הדבר הזה, הם לא אמרו כלום. רק סידרו את העניין על המקום.

זה נראה לי גם חלק מהאמינות: עקביות. לעשות שוב ושוב את אותה פעולה כמו שצריך, ולא להתרשל. וגם כשהלקוח גרם את הנזק ברשלנות חוזרת ונשנית.

אבל אתה מרשה לי להיות קצת חד?

כן.

אני חושב ששיא התפקוד של אנשי המעבדה במצב כזה הוא לא לטפל בלי לומר כלום. אני מעריך יותר אנשי מקצוע שגם מלמדים את הלקוחות שלהם כיצד להשתמש במוצרים כדי שיישמרו ויתפקדו כמו שצריך. "טיפול מונע", מה שנקרא. זה מהלך מחשבה אחר, בריא, אחראי ובוגר יותר. במקום לכבות שריפות, לבנות מראש את המערכת נכון.

"אני ה' רופאך" זה נימוק ל"כל המחלה... לא אשים עליך". רופא נאמן לבריאות הציבור, לא מרפא את המחלות שלהם. הוא פועל לדאוג שימשיכו להיות בריאים.

ה' מרפא אותנו שוב ושוב וגם כשאנחנו גרמנו לעצמנו את המחלות, כשלא שמרנו כראוי על חום גוף, על הרגלי אכילה, שינה ותנועה נאותים, כשבמחנה נפשית נטינו לחוסר איוון וכד', אבל גם מחנך אותנו לחיות בריא - גם בריאות רוחנית (המצוות הן שש מאות ושלושה עשר טיפי בריאות רוחנית) וגם בריאות פיזית, לשמור על הגוף במצבו התקין. אדם שקשוב לכך ומשתדל לחיות בריא, עושה עבודה רוחנית.

שעת סיפור

ר' דוד סבתו ז"ל התחיל לעשן לפני שידעו שהעישון מזיק לבריאות. פעם הלך ר' דוד לרופא לבדיקה תקופתית, והרופא אמר לו: "הריאות שלך נראות רע. תפסיק לעשן". לאחר זמן, חזר שוב לרופא. הרופא עשה לו צילום ואמר בפליאה: "הריאות שלך נראות הרבה יותר טוב!" "אמרת לי להפסיק", הסביר ר' דוד. "כן, ואז?" "אז הפסקתי". הרופא נדהם. הוא קרא לאחות: "דינה! בואי תראי. באמת יש למה לומר לאנשים להפסיק לעשן".

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ הרב משה לוי זצ"ל
לזכות כל עם ישראל

המשב"צ:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.

עיצוב גרפי:

עיסור - סטודיו לעיצוב גרפי.

איורים: אריאל חצרוני.

תודה לצביאלי סקולניק.

falmarooo@gmail.com

אינך יכול לשנות אחרים.
אחרים לא יכולים לשנות אותך.
רק אתה יכול לשנות את עצמך.

מוצאי שב"צ